

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 29/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 160

Nhà Phật có câu “*Phước điền tâm canh*”, “*phước điền*” là ruộng phước và “*tâm canh*” là chính mình làm bằng tâm chân thật chứ không làm ở bề ngoài hình tướng cho dễ coi. Phước không ai có thể ban cho chúng ta cũng giống như ngũ cốc muốn sanh trưởng trên ruộng thì phải được người nông dân làm đất, cấy hái đồng thời phải đủ điều kiện cần thiết để ngũ cốc sinh trưởng.

Chúng ta muốn phước điền nơi thọ mạng, nơi tài vật thì chúng ta phải trồng xuống những phước có liên quan đến thọ mạng và tài vật. Phật Thích Ca Mâu Ni đã từ bi nhắc đi nhắc lại nhiều lần cho chúng sanh biết rằng bố thí tiền tài thì có tiền tài, bố thí năng lực trí tuệ như giảng Kinh thuyết pháp hay dạy học thì nhất định có trí tuệ và bố thí vô úy tức là mang đến sự an lành cho người khác thì được khỏe mạnh sống lâu. Việc chúng ta trồng rau sạch, đậu sạch là cúng dường đến mọi người có đồ sạch ăn nhờ đó tăng được tuổi thọ cho họ.

Năm mới ai cũng muốn có một khởi đầu mới nhưng thật ra đó chỉ là vọng tưởng. Nếu tâm của chúng ta chuyển đổi mỗi niệm đều là mới thì chúng ta sẽ có khởi đầu mới, chứ không phải chúng ta đợi một năm mới. Chúng ta tự thay đổi, tự làm mới thì cuộc sống sẽ luôn mới. Chúng ta đừng bao giờ ngồi đó chờ đợi sự ban phước hay giáng họa, chúng ta phải làm chủ mọi sự ban phước hay giáng họa nào đó.

Phật, Bồ Tát, Tổ sư Đại đức và các bậc thầy tu hành đều chỉ dạy chúng ta là chỉ cần hướng theo các Ngài thật làm thì sẽ có kết quả như các Ngài đã đạt được. Vậy mà vẫn có hiện tượng người ta chỉ mượn danh nghĩa là tu tập theo Hòa Thượng nhưng họ không thật làm. Hòa Thượng từng nói cả đời của Ngài không có đạo tràng, đạo tràng của Ngài là tận hư không khắp pháp giới. Nhưng đa phần ngày nay, nhiều nơi mong người ta đến cầu cúng để nơi đó họ được lợi.

Do đó, làm theo các Ngài chính là ngày ngày chúng ta phải mở rộng tâm lượng của mình, rộng khắp đến tất cả chúng sanh khổ nạn. Đây chính là làm mới tâm mình giống với tâm của Phật. Trong quá trình mở tâm, chúng ta phải thận trọng vì chúng ta rất dễ bị cám dỗ, khiến dao động. Chưa có danh vọng và lợi dưỡng thì thấy danh vọng không lớn và lợi dưỡng thì chỉ là bã mía, nhưng có một chút danh vọng và lợi dưỡng rồi thì không tránh khỏi sự mê hoặc.

Có nhiều người nói rằng Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền là tốt nhưng chỉ một thời gian thì bỏ học Phật pháp, bỏ học đạo đức Thánh Hiền. Có người nói rất hoa mỹ rằng từ ngày học Phật, học đạo đức Thánh Hiền họ cảm thấy bầu trời của họ như nở hoa, vậy mà, hiện giờ họ bỏ hết đi học theo phương pháp trường sanh điện gì đó. Đây là chuyện có thật và cũng có ở trong mỗi chúng ta.

Bởi vậy nên Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn một cách đặc biệt mới vượt qua được mọi cám dỗ. Đôi khi không phải là sự cám dỗ to lớn mà chỉ là một chút danh, một chút lợi. Hòa Thượng cũng nói lên sự thật là “*Tài Sắc Danh Thực Thùy – địa ngục ngũ điều căn*”. Chúng ta đừng chủ quan cho rằng mình chỉ nặng một thứ còn những thứ khác không nặng. Thật ra chỉ cần chúng ta nặng một thứ thì những thứ khác cũng nặng gần bằng. Tương tự, nhẹ một thứ là cũng nhẹ những thứ khác.

Với ăn uống, chúng ta chỉ cần ăn no, không bị cơn đói hoành hành là được, không cần tham cầu. Quán chiếu việc ăn như thế thì những tập khí khác cũng vậy, tiền tài, danh vọng có cần tham cầu không? Ăn no nhiều thứ quá thì hôn trầm. Chúng ta chỉ cần nặng ăn thì những thứ khác cũng đang mạnh nha.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Kính bạch Hòa Thượng, người sau khi vãng sanh, tro cốt rải xuống biển, không thiết lập bài vị đối với việc siêu độ có ảnh hưởng đến họ không? Họ có trở thành cô hồn, ngã quỷ không ạ?*”

Hòa Thượng nói: “***Không có ảnh hưởng gì cả! Nếu có ai bằng tâm chân thành vì họ mà siêu độ thì nhất định đều sẽ có chỗ tốt, họ cũng sẽ không trở thành cô hồn, ngã quỷ.***” Không chỉ người sống mà người mất rất cần sự quan tâm, sự tu tích phước báu của người thân bởi người mất sẽ được nương nhờ. Cho nên Hòa Thượng từng nói chúng ta chậm một người thành tựu thì chúng sanh thêm một ngày đau khổ. Chúng sanh bao gồm cả thân bằng quyến thuộc của chúng ta. Một người thành đạo thì cứu huyển tất tổ đều được nhờ.

Hình thức chỉ là biểu pháp cho nên chúng ta không nên nổi trội hoặc đơn điệu. Nổi trội quá thì thành hình thức mà đơn điệu quá thì thành vô tâm. Quan trọng là từng hành động, từng khởi tâm động niệm của chúng ta đều luôn mang ý niệm tri ân báo ân. Tôi có món gì ăn ngon thường bao giờ cũng nghĩ đến việc cúng ông bà tổ tiên trước chứ không ăn riêng một mình.

Câu hỏi thứ hai: “*Kính bạch Hòa Thượng, tên ở trên bài vị chỉ cho phép người học Phật mới được vào bên trong phải không ạ?*” Đây là ý niệm sai lầm, Phật pháp là phổ độ chúng sanh, không phân biệt màu da, chủng tộc, có hướng Phật hoặc không hướng Phật thì chúng sanh vẫn đáng được độ. Hòa Thượng từng nói: “*Bạn tưởng rằng bạn chỉ có một mình ở thế gian đang chống trời bao nhiêu đau khổ của cuộc đời hay sao? Phật Bồ Tát luôn ở bên bạn, chỉ cần bạn giác ngộ quay đầu, chịu tiếp nhận thì Phật Bồ Tát*

đến tiếp độ”. Câu nói này khiến tôi được an ủi, không cảm thấy lo lắng mà luôn cảm thấy vững niềm tin để làm những việc mà Phật, Bồ Tát, Tổ sư Đại đức đã dạy bảo.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: **“Không hề có hạn định. Họ học Phật hay không học Phật đều như nhau. Chỉ cần họ có người nhà là người học Phật, người nhà của họ vì họ mà thiết lập bài vị thì họ đều có được lợi ích. Cũng giống như cư sĩ Lâm ở Xinh-ga-po là một đoàn thể Phật giáo. Ở nơi này có người quản lý và có thân hộ pháp, vậy thì, người nào muốn vào đây cư ngụ thì phải được sự chấp nhận của người quản lý.**

“Các linh hồn muốn có bài vị ở đây cũng phải thông qua người quản lý thì thân hộ pháp mới cho các linh hồn được bước vào. Người nhà mà làm như vậy thì cũng giống như việc họ đã có giấy thông hành, còn nếu không ai làm, không ai quan tâm đến họ thì họ không thể bước vào.” Tôi từng nghe một câu chuyện từ hồi tôi còn làm ở nhà sách. Đó là những vong từ bên nhà ăn không thể bước sang khu vực tháp mặc dù hai địa điểm này cách nhau chừng ba mét. Vong bên nhà ăn nhập lên và nói là bên khu vực tháp người ta không cho vào.

Câu chuyện này cho thấy người còn ở thế gian và người mất đi đều rất cần sự quan tâm. Cho nên chúng ta tu hành tốt và làm các việc phước lành rồi hồi hướng thì thân bằng quyến thuộc sẽ nhận được phước báu từ việc làm tốt đẹp của chúng ta.

Câu hỏi thứ ba: **“Kính bạch Hòa Thượng, con nghe lão pháp sư nói có thể đọc một bộ Kinh nào đó hoặc là niệm mấy vạn danh Phật hiệu để chuyên hồi hướng cho một người nào đó. Vậy chỉ cần hồi hướng cho một người nào đó được không hay là cần phải làm một việc đại hồi hướng để hồi hướng đến khắp pháp giới chúng sanh ạ?”**

Nếu tâm chúng ta luôn mở rộng thì sẽ tốt hơn. Chúng ta mở tâm vì chúng sanh ở tận hư không khắp pháp giới trong đó có cả thân bằng quyến thuộc của mình. Thực tế có người dụng tâm ích kỷ, chỉ lo riêng cho người thân của mình mà không mở tâm rộng lớn để lo cho tất cả mọi người. Chúng ta phải làm sao mở rộng được tâm lượng giống như hai câu đối mà Hòa Thượng thường nói: **“Từ bi trùm pháp giới. Thiện ý khắp nhân gian”**.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: **“Nghe tôi giảng Kinh thì đừng có cắt chương đoạn ngữ. Nghe câu nói này thì phải nghe cả câu trước và câu sau xem tôi nói như thế nào! Những sự việc này phần nhiều đều có cảm ứng. Chính là bạn có duyên với một chúng sanh nào đó nên họ đến yêu cầu bạn giúp đỡ, thông thường là họ báo trong giấc mộng hoặc có người gặp vong nhập vào một ai đó mong cầu được siêu độ. Đây là nhân duyên đặc thù. Chúng ta hãy vì nhân duyên đặc thù này mà làm công tác siêu độ cho họ.**

Trong Kinh Địa Tạng cũng có nói đến người con nằm mộng thấy mẹ của mình nên tận tâm tận lực vì mẹ mà nỗ lực tu hành. Hòa Thượng nói: **“Ở nhân gian người ta**

không hiểu Phật pháp, nên khi gặp sự việc này thì thường đốt vàng mã cho họ, đích thực việc này cũng có một chút hiệu quả. Người hiểu được Phật pháp thì nên vì họ mà tụng Kinh. Hoặc là tụng một bộ hoặc là tụng vài bộ Kinh. Ví dụ chúng ta phát nguyện đọc cho họ 100 bộ Kinh Vô Lượng Thọ hay 100 bộ Kinh Kim Cang hoặc chuyên môn vì họ mà niệm Phật, niệm 10 vạn hoặc 100 vạn câu. Không luận là tụng Kinh hay niệm Phật đều là chuyên môn vì họ mà niệm. Đây là nhân duyên đặc biệt do họ có sự mong cầu.

“Chúng ta làm như vậy, họ sẽ có được lợi ích rất lớn. Đây không phải là việc hồi hướng thông thường mà là một nhân duyên đặc biệt và đương nhiên chúng ta có thể hồi hướng cho khắp pháp giới chúng sanh. Khắp pháp giới chúng sanh mà cũng hồi hướng được thì họ cũng được lợi ích.” Quan trọng nhất là sự tu hành, dụng tâm của chúng ta có đạt đến chỗ thành tâm thành ý, đạt được sự chân thành khi niệm Phật như Quang Mục Nữ, Bà La Môn nữ trong Kinh Địa Tạng mô tả? Nếu sức định của chúng ta càng cao thì năng lực hay phước lực càng lớn. Nếu chúng ta chỉ hữu khẩu vô tâm, hoặc chỉ trên hình thức thì lợi ích sẽ rất nhỏ.

Khi bà ngoại mất, tôi đã tụng Kinh Địa Tạng trong trạng thái rất hoan hỷ, nhờ đó bà có sự nương nhờ rất lớn. Khi còn sống, bà ngoại luôn cười, không bao giờ cáu giận, do đó, nhờ hình tượng, nhờ đức hạnh của bà ngoại mà tôi mới khởi tâm làm được như vậy, tự độ giúp cho độ tha.

Người thế gian do không hiểu nên ngày cuối năm, đầu năm, mừng 9, mừng 10 giết gà vịt, cá để cúng tế. Việc giết hại như thế không hề tốt cho tổ tiên cho nên chúng ta không nghe theo, không làm theo và cũng không cho đó là việc bắt buộc dĩ mà phải làm. Không có ngoại lệ đối với việc sát sinh. Những việc gì mà tổn hại, giết hại chúng sanh để dâng lên tổ tiên thì nhất định không làm vì con cháu đời sau sẽ học chúng ta. Cho nên truyền thừa của dân tộc chúng ta phải được làm từ người lớn truyền đến người sau. Những hủ tục phương hại đến phước báu của chúng ta và của gia tộc thì mau mau hoá cái. Chúng ta phát huy những phong tục tốt đẹp, lương thiện mà người xưa chỉ dạy.

Lúc trước, khi ba tôi mất, tôi cũng niệm Phật nhưng không có tâm. Sau đó, tôi bôn ba ngoài đời, người ta làm và tôi bắt chước nhưng rồi tôi quyết định thay đổi. Sự thay đổi của tôi có ảnh hưởng rất lớn đến anh em trong nhà và thân tộc gần. Mỗi chúng ta đã là người học Phật, học chuẩn mực Thánh Hiền, chúng ta phải phát huy những gì tốt đẹp. Chúng ta làm thật, trong thời gian dài, thì vô hình chung sẽ làm ảnh hưởng những người xung quanh.

Câu hỏi thứ tư: *“Kính bạch Hòa Thượng, chúng ta làm lễ kỳ siêu thì có ba loại pháp hội là thủy lục, minh dương, pháp hội phóng nhiệm khẩu và tam thời hệ niệm. Vậy pháp hội nào mới thù thắng?”*

Hòa Thượng nói: **“Pháp hội nào cũng thù thắng, quan trọng nhất là khi làm, ta dụng tâm đến mức nào?”** Mọi sự mọi việc đều từ nơi tâm nên chúng ta đâu cần cầu khẩn một ai đó. Hằng ngày chính mình nỗ lực, chính mình làm thì thật sự lợi ích cho người thân của mình. Có người hỏi Hòa Thượng Hải Hiền là chừng nào Ngài vãng sanh để chúng con đến hộ niệm cho Ngài, thì Hòa Thượng từng trả lời rằng: **“Phải chính mình niệm! Người ta hộ niệm thì không có chắc!”**

Việc này tôi có thể hội sâu sắc, đó là khi tôi hộ niệm cho bà ngoại thì máu chân răng của tôi chảy nhiều quá nên tôi phải ngưng lại và ra ngoài trong 2 tiếng thì bà đổi sắc mặt sang tức giận vì những người khác rất bao chao. Đây là sự đáng tiếc!

Cho nên, một khi chúng ta đã hiểu rõ rồi thì chúng ta tích cực làm mọi việc phước lành bằng sự tu tập của mình để mong rằng người thân của chúng ta trong cõi khổ cũng giác ngộ tu hành hướng Phật, niệm Phật, buông bỏ phiền não tham sân si, cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: **“Có câu chuyện mà Đàm Hu pháp sư đã ghi lại trong cuốn sách Ánh Trần Hồi Úc Lục như sau: Pháp sư trước khi xuất gia, ở nhà còn là cư sĩ, có mấy vị chí đồng đạo hợp cùng nhau đọc Lăng Nghiêm. Thời gian chuyên môn đọc bộ Kinh này là tám năm, gọi là “Tám năm bên song cửa lạnh mà đọc Lăng Nghiêm”, đích thực là một môn thâm nhập.”** Chúng ta phải đặc biệt chú ý rằng pháp nào mà Phật nói ra cũng đều là Phật pháp thế nhưng phải có sự chuyên nhất. Các vị này có tám năm chỉ đọc Lăng Nghiêm vậy nếu chúng ta dành ra tám năm chỉ niệm Phật thì kết quả chắc chắn là thù thắng.

Hòa Thượng tiếp lời: **“Những người này cùng nhau ở Thiên Tân mở tiệm thuốc. Có một hôm, buổi trưa nghỉ ngơi, một vị đồng tu tên là Lưu cư sĩ đang ngủ gục bên quầy đã thấy rất rõ ràng trong mộng cảnh, một giấc mộng không bình thường, rằng có mấy người đi đến và trong đó liền nhận ra có hai người là người thân đã chết nên sợ oan gia đối đầu đến đòi nợ. Ban đầu có ý niệm cho rằng có phải là họ đến tìm mình gây phiền phức? Nhưng thực tế thì không phải vậy. Những vong hồn đó đến chỉ mong được siêu độ. Người này nghe an lòng nên liền hỏi siêu độ như thế nào? Vong nói chỉ cần đồng ý là được. Người này nghe rồi thì nói: “Tôi đồng ý” và thấy mấy vong đó bước lên đầu gối rồi bước lên vai siêu thoát.”**

Qua đây chúng ta thấy, người có công phu, có nội lực thì không cần rườm rà trong việc cầu siêu, chỉ cần một lời đồng ý thì người cần siêu độ liền được siêu độ. Do đó, Hòa Thượng dạy chúng ta hãy thật làm thì sẽ thấy kết quả. Nếu chưa thật làm thì không thấy được kết quả. Nghe lời Hòa Thượng, chúng ta cần chân thật tu hành, chân thật làm mọi việc lợi ích chúng sanh thì năng lực phước báu, năng lực từ nội tâm chân thành sẽ ảnh hưởng nhiều chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Chân thật hiểu rõ được đạo lý này cho nên để có được sự thù thắng tốt đẹp trong siêu độ thì chính mình phải thật làm, chính mình phải tụng Kinh, chính mình phải lễ Phật, chính mình phải niệm Phật rồi đem công đức này hồi hướng cho người thân của mình thì công đức đó vô cùng thù thắng. Bạn chính mình làm, làm với tâm chân thành thì còn tốt hơn rất nhiều so với việc bạn nhờ người ta làm pháp hội lớn. Vì sao vậy? Vì bạn chính mình có tâm chân thành.* Khi chúng ta thật làm, người thân của mình hay cha mẹ cũng cảm động mà hồi tâm chuyển ý. Chính nhờ sự hồi tâm chuyển ý thì họ mới có lợi ích.

Hòa Thượng tiếp lời: “*Tuy bạn không có công phu tu hành nhưng bạn dùng chân tâm mà làm. Còn nếu những pháp hội được tổ chức giống như việc làm ăn mua bán, có thu phí thì chỉ là hình thức không có công đức. Tôi nói ra lời nói này thì người mạng tôi sẽ rất nhiều.*”

Vào những ngày đầu năm, việc cúng bái hồi hướng công đức, phước báu đến cho người thân, cho cứu huyền thất tổ là việc vô cùng quan trọng. Chúng ta hãy thật làm thì người còn và người đã mất đều chân thật được lợi ích. Đừng có làm trên hình thức thương mại!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!